

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 5828/2011

SENTINȚA CIVILĂ NR. 6602
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 19.11.2012
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREȘEDINTE : SPÎNU OVIDIU
GREFIER : FUIOREA VICTORIA MIHAELA

Pe rol este acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâta IRIMIA (SAMSON) LILI având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității (OUG 24/2008)”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns reclamantul CNSAS, prin consilier juridic [REDACTED], cu delegație la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că INEC a depus la dosarul cauzei 06.11.2012, prin serviciul registratură, raportul de expertiză grafoscopică, într-un exemplar, după care:

La interpelarea instanței, reclamantul, prin consilier juridic, arată că nu are obiecțiuni la raportul de expertiză grafoscopică.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat, sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită instanței admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată și constatarea calității de colaborator al Securității în privința pârâtei. Având în vedere că a fost stabilită în sarcina sa achitarea onorariului aferent raportului de expertiză grafoscopică, solicită instanței obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată reprezentând onorariu de expertiză grafoscopică.

Curtea, în conformitate cu prevederile art. 150 Cod Procedură civilă, declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de 23.06.2011 sub numărul de dosar 5828/2011 reclamanta Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a chemat în judecată pârâta IRIMIA (SAMSON) LILI solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună constatarea calității de colaboratoare a Securității în privința pârâtei, născută la data de 23.10.1954 în Bacău, județul Bacău, fiica lui Vasile și Anica, domiciliată în municipiul Bacău, [REDACTED] județul Bacău.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că prin cererile nr. P 2333/10/20.01.2010, nr. P 658/08/07.02.2008 și nr. P 3609/08/10.10.2008, adresate C.N.S.A.S. de către Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv de către domnii [REDACTED] și [REDACTED] s-a solicitat

solicita verificarea în ceea ce o privește pe doamna IRIMIA (SAMSON) Lili, în calitate de judecător la Tribunalul Bacău. Având în vedere prevederile art. 3 lit. I) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completările ulterioare prin Legea nr. 293/2008, cererile formulate de către Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv de către domnii [redacted] și [redacted] sunt legale.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/211/20.01.2011, doamna IRIMIA (SAMSON) Lili a fost recrutată la data de 27.08.1975, de către Inspectoratul Județean Bacău, în scopul supravegherii informative a cetățeanului sirian G. K., precum și a altor cetățeni străini și a legăturilor acestora din rândul cetățenilor români. La aceeași dată a semnat un Angajament, atribuindu-i-se numele conspirativ „SORELA”. Precizăm că numele conspirativ prezintă mici neconcordanțe privind modul de scriere, atât în materialele olografe semnate de către doamna IRIMIA (SAMSON) Lili în calitate de colaboratoare („SORELA”, „SORELLA”), cât și în documentele redactate de ofițeri („SORELA”, „SORELLA”, „SORRELA”). Varianta „SANDU SORELA” apare în referatul cu propunerea de abandonare (dosar nr. R 119629 - cota C.N.S.A.S., voi. 1, f. 37) și fila de gardă a opisului (dosar nr. R 119629 - cota C.N.S.A.S., voi. 2, f. I), iar „SANDU SORELLA” pe coperta față a celor două volume, prin alăturarea conspirativelor „SANDU” și „SORELLA” (conspirativul „SANDU” fiind adăugat ulterior).

În concluzie, reclamanta a solicitat să se constate calitatea de colaboratoare a Securității în privința pârâtei, analizând relevanța acestei calități, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor menționate în Nota de Constatare nr. DI/1/211/20.01.2011.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Reținem, astfel, notele informative furnizate de către pârâtă sub numele conspirativ „SORELA”/ „SORELLA”, în perioada 1976 - 1981, referitoare la intențiile de evadare din țară ale unor persoane din anturajul acesteia.

Astfel, despre un medic la secția Oncologie din cadrul Spitalului Județean Bacău, pârâta a afirmat că „nu a fost în vizită la fiica lui în R.F. Germania, dar, dacă va merge, cu siguranță nu se va mai întoarce.” (dosar nr. R 119629-cota C.N.S.A.S., voi. 2, f. 13)

De asemenea, despre familia unui contabil de la întreprinderea Avicola Bacău, doamna IRIMIA (SAMSON) Lili a informat următoarele „are un băiat căsătorit, fără voie din Bacău, o fată fără o situație clară, verișoară cu M. S. din RFG. D-na A s-a plâns că îi este teamă ca nu cumva căsătoria fiului ei cu C. M. să aibă ca drept scop plecarea ei până la urmă în străinătate, motivând că aceasta nu manifestă nici o preocupare în a-și găsi un rost cât de cât stabil. /.../Am reținut din spusele D-nei A. că fiul lui ei este tentat după o viață ușoară și mai ales în străinătate”. Pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă, persoana semnalată cu intenții de evadare din țară a intrat în atenția organelor de Securitate care au dispus următoarele: „nota în copie să fie dată la serviciile III și II pt. verificări asupra subing. A. și măsuri de prevenire a plecării sale în străinătate”.

Totodată, despre o altă persoană, profesoară, al cărei soț a plecat ilegal în R.F.G., pârâta

a informat că „săptămânal, soții N. vorbesc la telefon și am reținut că el o încurajează, dar totodată îi cere ei să acționeze aici în țară pentru a i se da drumul". Pe baza informațiilor furnizate de către pârâta, organele de Securitate care au dispus următoarele: „se va vedea la CID (Centrul de Informatică și Documentare, și serviciul III ce probleme sunt cu N.A. și soția sa, întrucât se poate folosi de organizații extremiste în vederea aducerii copilului și soției în RFG. Se va colabora cu ofițerul care are cazul în atenție."

Reclamanta a arătat că este evident că în perioada comunistă intenția de a părăsi definitiv țara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de

îngrădire a liberei circulații, în scopul de a limita contactul cetățenilor români cu țările capitaliste.

Astfel, dorința de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite” de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate. De asemenea, nu se poate reține faptul că pârâta nu avea cunoștință de faptul că delațiunile domniei sale putea avea urmări asupra persoanelor semnalate, în condițiile în care era de notorietate faptul că orice persoană semnalată cu intenția de a rămâne în străinătate, la o eventuală solicitare în acest sens, era sancționată prin primirea avizului negativ de plecare din țară. De altfel, așa cum am mai arătat și mai sus, persoanele semnalate au intrat în atenția organelor de Securitate, asupra acestora luându-se chiar măsuri de prevenire a plecării în străinătate.

În motivarea acțiunii reclamanta a învederat și nota informativă furnizată de către pârâta IRIMIA (SAMSON) Lili, sub numele conspirativ „SORELLA”, la data de 02.06.1981, în care pârâta furnizat informații despre persoane care au relații cu cetățeni străini, întreținerea de legături cu cetățeni străini era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist deoarece cetățenii străini erau considerați mesageri ce puteau transmite în exterior informații privind situația economică și socială din România. Statul comunist încerca să limiteze relațiile neoficiale dintre cetățenii români și cei străini întrucât, prin astfel de contacte, cetățenii români puteau veni în contact cu ideile care circulau în lumea liberă și care nu erau foarte bine cunoscute în țară, ori puteau să cunoască adevărul despre nivelul de trai din străinătate și diferența dintre acesta și cel din România. Pe de altă parte, cetățenii străini puteau cunoaște adevărata situație cu privire la condițiile de viață din România ori cu privire la gradul de respectare a drepturilor omului la noi în țară, situații care, evident, difereau profund față de cele prezentate de propaganda oficială a regimului.

Pentru argumentele expuse reclamanta a arătat că este îndeplinită prima condiție impusă de legiuitor în ce privește constatarea calității de colaboratoare a Securității.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâta a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, reclamanta a arătat că informațiile furnizate de către pârâta IRIMIA (SAMSON) Lili au vizat îngrădirea dreptului la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3 lit. I), art. 2 lit.

b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, art. 33 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 2 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al CNSAS adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și articolul 112 din Codul de Procedură Civilă.

În dovedirea cererii reclamanta a solicitat, iar instanța a încuviințat pentru aceasta proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, respectiv

1. Nota de Constatare nr. DI/1/211/20.01.2011, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
2. Dosar nr. R 119629 (cota C.N.S.A.S.), integral;
3. Cererea nr. P 2333/10/20.01.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Consiliul Superior al Magistraturii;
4. Cererea nr. P 658/08/07.02.2008, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [REDACTAT];
5. Cererea nr. P 3609(08/10.10.2008, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [REDACTAT]

Pârâta legal citată nu s-a prezentat în fața instanței, însă a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

Instanța a dispus din oficiu administrarea probei cu expertiza tehnică grafoscopică și cu interogatoriul pârâtei având ca obiectiv stabilirea împrejurării de fapt dacă scrisul și semnătura existente pe angajamentul de colaborare cu Securitatea și pe notele informative existente la dosarul cauzei aparțin sau nu pârâtei din prezenta cauză.

Analizând probele administrate în cauză curtea reține că cererea reclamantei este întemeiată, urmând a fi admisă ca atare.

Curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc, că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi

garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. Totodată, reglementarea în discuție contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmărește scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ, prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței judecătorești investită cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a le comensura, de a aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât și prin jurisprudența G.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Dispozițiile art.2 lit.b din OUG 24/2008 definesc noțiunea de *colaborator al Securității ca fiind persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.*

Din probele administrate în cauză de reclamant, reiese că prima condiție impusă de

dispozițiile legale precitate, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, pârâțul furnizând informații despre atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Astfel, din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/211/20.01.2011, curtea reține că pârâta Irimia (Samson) Lili a fost recrutată la data de 27.08.1975, de către Inspectoratul Județean Bacău, în scopul supravegherii informative a cetățeanului sirian G. K., precum și a altor cetățeni străini și a legăturilor acestora din rândul cetățenilor români.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei instanța reține că la data de 27.08.1975 pârâta a semnat un angajament de colaborare cu Securitatea, atribuindu-i-se numele conspirativ „SORELA”.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei instanța reține că numele conspirativ al pârâtei prezintă mici neconcordanțe privind modul de scriere, atât în materialele olografe semnate de către doamna IRIMIA (SAMSON) Lili în calitate de colaboratoare („SORELA”, „SORELLA”), cât și în documentele redactate de ofițeri („SORELA”, „SORELLA”, „SORRELA”). Varianta „SANDU SORELA” apare în referatul cu propunerea de abandonare (dosar nr. R 119629 - cota C.N.S.A.S., voi. 1, f. 37) și fila de gardă a opisului (dosar nr. R 119629 - cota C.N.S.A.S., voi. 2, f. I), iar „SANDU SORELLA” pe coperta față a celor două volume, prin alăturarea conspirativelor „SANDU” și „SORELLA” (conspirativul „SANDU” fiind adăugat ulterior).

Pe întreaga desfășurare a procesului pârâta a avut o atitudine confuză în privința stabilirii împrejurării de fapt dacă scrisul și semnătura existente pe angajamentul de colaborare cu Securitatea și pe notele informative existente la dosarul cauzei aparțin sau nu acesteia, pârâta a indus în mod constant ideea că scrisul și semnătura existente angajamentul de colaborare cu Securitatea și pe notele informative existente la dosarul cauzei nu aparțin acesteia.

În raport de situația de fapt menționată anterior și pentru a se înlătura orice dubiu în privința împrejurării dacă scrisul și semnătura existente angajamentul de colaborare cu Securitatea și pe notele informative existente la dosarul cauzei aparțin sau nu aparțin pârâtei, instanța a dispus din oficiu administrarea probei cu expertiza tehnică grafoscopică și cu interogatoriul pârâtei având ca obiectiv stabilirea împrejurării de fapt menționată anterior.

Din conținutul raportului de expertiză grafoscopică nr 336/31.10.2012 efectuat de către INEC-Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București rezultă cu claritate că angajamentul de colaborare cu Securitatea și notele informative aflate la dosarul cauzei au fost scrise și semnate de către pârâta din prezenta cauză.

Din înscrisurile existente la dosarul cauzei curtea reține că în calitatea anvizată de colaboratoare a Securității, pârâta a furnizat informații, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fiind astfel îndeplinită și cea de-a doua condiție, prevăzută de dispozițiile art.2 litera b din OUG 24/2008.

În această privință edificatoare sunt notele informative furnizate de către pârâta sub numele conspirativ „SORELA”/ „SORELLA”, în perioada 1976 - 1981, referitoare la intențiile de evadare din țară ale unor persoane din anturajul acesteia.

Astfel, despre un medic la secția Oncologie din cadrul Spitalului Județean Bacău, pârâta a afirmat că „nu a fost în vizită la fiica lui în R.F. Germania, dar, dacă va merge, cu siguranță nu se va mai întoarce.” (dosar nr. R 119629-cota C.N.S.A.S., voi. 2, f. 13)

De asemenea, despre familia unui contabil de la întreprinderea Avicola Bacău, doamna IRIMIA (SAMSON) Lili a informat următoarele „are un băiat căsătorit, fără voie din Bacău, o fată fără o situație clară, verișoară cu M. S. din RFG. D-na A s-a plâns că îi este teamă ca nu cumva căsătoria fiului ei cu C. M. să aibă ca drept scop plecarea ei până la urmă în străinătate, motivând că aceasta nu manifestă nici o preocupare în a-și găsi un rost cât de cât stabil. /.../Am reținut din spusele D-nei A. că fiul lui ei este tentat după o viață ușoară și mai ales în străinătate”.

Pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă, persoana semnalată cu intenții de evadare din țară a intrat în atenția organelor de Securitate care au dispus următoarele: „nota în copie să fie dată la serviciile III și II pt. verificări asupra subing. A. și măsuri de prevenire a plecării sale în străinătate”.

Totodată, despre o altă persoană, profesoară, al cărei soț a plecat ilegal în R.F.G., pârâta a informat că „săptămânal, soții N. vorbesc la telefon și am reținut că el o încurajează, dar totodată îi cere ei să acționeze aici în țară pentru a i se da drumul”. Pe baza informațiilor furnizate de către pârâtă, organele de Securitate care au dispus următoarele: „se va vedea la CID (Centrul de Informatică și Documentare, și serviciul III ce probleme sunt cu N.A. și soția sa, întrucât se poate folosi de organizații extremiste în vederea aducerii copilului și soției în RFG. Se va colabora cu ofițerul care are cazul în atenție.”

Raportând informațiile furnizate de către pârâta la contextul social și politic în care acestea au fost date curtea reține că în perioada comunistă intenția de a părăsi definitiv țara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei circulații, în scopul de a limita contactul cetățenilor români cu țările capitaliste.

Astfel, dorința de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite” de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate.

Curtea reține că pârâta a acționat în deplină cunoștință de cauză, având reprezentarea consecințelor faptelor acesteia, mai exact pârâta a avut cunoștință de faptul că delatările acesteia putea avea urmări asupra persoanelor semnalate, în condițiile în care era de notorietate faptul că orice persoană semnalată cu intenția de a rămâne în străinătate, la o eventuală solicitare în acest sens, era sancționată prin primirea avizului negativ de plecare din țară.

Mai mult decât atât, din înscrisurile depuse la dosarul cauzei instanța reține că delatările pârâtei nu au rămas fără efect persoanele semnalate cu intenția de evadare din țară au intrat în atenția organelor de Securitate, asupra acestora luându-se chiar măsuri de prevenire a plecării în străinătate.

Din nota informativă furnizată de către pârâta Irimia (Samson) Lili, sub numele conspirativ „SORELLA”, la data de 02.06.1981 instanța reține că pârâta furnizat informații despre persoane care au relații cu cetățeni străini.

În contextul social și politic în care pârâta a furnizat aceste informații întreținerea de legături cu cetățeni străini era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist deoarece cetățenii străini erau considerați mesageri ce puteau transmite în exterior informații privind situația economică și socială din România.

Statul comunist încerca să limiteze relațiile neoficiale dintre cetățenii români și cei străini întrucât, prin astfel de contacte, cetățenii români puteau veni în contact cu ideile care circulau în lumea liberă și care nu erau foarte bine cunoscute în țară, ori puteau să cunoască adevărul

despre nivelul de trai din străinătate și diferența dintre acesta și cel din România. Pe de altă parte, cetățenii străini puteau cunoaște adevărata situație cu privire la condițiile de viață din România, ori cu privire la gradul de respectare a drepturilor omului la noi în țară, situații care, evident, diferă profund față de cele prezentate de propaganda oficială a regimului.

Curtea reține că informațiile furnizate de către pârâtă în calitate de colaboratoare a Securității au vizat și au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, furnizarea informațiilor de către pârâtă a fost făcută conștient de către aceasta, având reprezentarea clară a faptului că relatările ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâta a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatările sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

Așadar, informațiile furnizate de către pârâta IRIMIA (SAMSON) Lili au vizat și au avut ca efect în concret îngrădirea dreptului la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Curtea învederează că rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008 este arătată chiar în preambulul O.U.G. nr.24/2008, în care se arată că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Rezultă fără echivoc că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care în prezent, candidează pentru sau după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situația de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității.

Pentru aceste motive instanța va admite cererea și va constata calitate de colaboratoare a Securității în privința pârâtei.

Sușținerile pârâtei formulate în cuprinsul întâmpinării denotă doar împrejurările de ordin particular în care a avut loc colaborarea pârâtei cu organele de Securitate, motivația acestei colaborări, însă nu sunt de natură să atragă respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată, pârâta ca persoană înzestrată cu liber-arbitru, avea posibilitatea de opțiune și astfel, de a nu vătăma drepturile și libertățile fundamentale ale semenilor săi.

Apărarea pârâtei în sensul că nimeni nu a avut de suferit vreo condamnare ca urmare a celor care i se impută, este total nefondată, pârâta dovedind că nu înțelege astfel, modul în care sancțiunile vechiului regim comunist au afectat psihic, așa cum era și firesc, persoanele supravegheate.

Nu mai puțin, afirmația că astfel de persoane nu au avut de suferit, denotă nu numai cinism, dar și împrejurarea că pârâta cunoștea prea bine gravitatea faptelor sale, neputându-se astfel, pune în umbra apărării uzanțelor regimului comunist.

